

การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ

Implementation of the Police-Community Relations Policy

ชัลลี นุ่งอาหลี *

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสารและวิจัยสนาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่า ตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นการนำเอาหลักปรัชญาที่ว่า “ตำรวจ คือ ประชาชน และประชาชน คือ ตำรวจ” มาใช้ปฏิบัติ เพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชนตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาของชุมชน ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรควนโดน ประกอบด้วย

- 1) สถานีตำรวจภูธรควนโดนอยู่ในพื้นที่ที่มีการก่อการร้าย ทำให้ประชาชนไม่กล้าให้ความร่วมมือกับตำรวจ เนื่องจากเกรงกลัวว่าจะเกิดเหตุร้ายกับตนเอง
- 2) บุคลากรไม่เพียงพอและขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์
- 3) งบประมาณไม่เพียงพอ

คำสำคัญ: การนำนโยบายมาปฏิบัติ ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถานีตำรวจภูธร

---

* นักวิชาการอิสระ

Abstract

A combination of documentary and field research methods was applied in conducting this research. The research's purpose was to study the implementation of police-community relations policy. Khuan Don Police Station, Khuan Don district, Satun province, was selected as a case study. The research found that the police-community relations policy is to bring the philosophy of "the police are the people and the people are the police" into action to make a good relationship and collaboration between police and people in community problem solving. The policy implementation's problems and obstacles of Khuan Don Police Station were as follows:

1. Khuan Don Police Station has been in terrorist areas. People did not dare to cooperate with the police because they feared that it would be self-destructive.
2. Inadequate staff and lack of understanding of the police-community relations policy implementation.
3. Inadequate budget.

Keywords: policy implementation, police-community relations, police station

บทนำ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ ในด้านเศรษฐกิจและสังคมส่งผลให้สภาพอาชญากรรมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต เนื่องจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ยังกระจุกตัวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเมืองใหญ่ที่มีประชากรหนาแน่น รวมถึงเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแต่ละปีจำนวนมาก ทำให้ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีความแตกต่างจากเมืองอื่นๆ เกิดช่องว่างทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมทั้งในบางพื้นที่ที่มีความขัดแย้งจากการแย่งชิงทรัพยากรอันจำกัด สถานการณ์เหล่านี้เป็นความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมและปัญหาอาชญากรรม ในพื้นที่ต่าง ๆ อาชญากรรมพื้นที่ ยังเป็นอาชญากรรมที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ชีวีต ร่างกายและเพศ มีคดีเกิดขึ้นจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สร้างความหวาดกลัวภัยให้แก่ประชาชน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2557, หน้า 3)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในการกำหนดยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญหรือแสวงหาความร่วมมือ และแสวงหาการมีส่วนร่วมกับประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมค่อนข้างน้อย โดยมุ่งเน้นปฏิบัติงานเฉพาะหน่วยงานตำรวจและใช้ยุทธวิธีเป็นการเฉพาะ เช่น การตรวจท้องที่ การตั้งจุดตรวจ การระดมกวาดล้างอาชญากรรม แม้ว่าจะได้ดำเนินการเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน โดยการติดต่อสื่อสารโดยเน้นเรื่องการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ความมั่นใจในการให้ประชาชนสนับสนุนภารกิจของตำรวจซึ่งเป็นการติดต่อสื่อสารทางเดียว ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควรเนื่องจากประชาชนมีความหวาดหวั่นเกรงที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

ประชาชนจึงได้หาวิธีช่วยเหลือในเบื้องต้น เช่น การสร้างรั้วหรือกำแพงสูง การติดเหล็กตัดประตู หน้าต่างที่พังกาอาศัย การใช้เทคโนโลยีสัญญาณกันขโมย เป็นต้น ประกอบกับประชาชนมีทัศนคติในเรื่องหน้าที่การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ จึงไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร

งานชุมชนสัมพันธ์มีหลักการและแนวคิดที่สำคัญ คือ ตำรวจคือประชาชน ประชาชนคือตำรวจ เป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญว่าความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับประชาชนเป็นพื้นฐานที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ (สุรพล พลโยธา, 2552, หน้า 2) สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงกำหนดให้มีโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ โดยได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา ปัจจุบันได้กำหนดให้ งานป้องกันอาชญากรรม ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ การวางแผน อำนวยการ สั่งการ ควบคุมกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามประเมินผลงานด้านการป้องกันอาชญากรรม และรักษาความสงบเรียบร้อยงานคณะกรรมการตรวจสอบ และติดตามการบริหารงานตำรวจ งานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งงานที่มีลักษณะเกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบของงานนี้เพื่อป้องกันมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้น และนอกจากนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ ดังนี้ ประการที่หนึ่ง จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์บนสถานีตำรวจ กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ของสถานีตำรวจไว้จำนวนที่เหมาะสม โดยอาจพิจารณามอบหมายให้ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรผู้หนึ่งผู้ใดมีหน้าที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้างานประชาสัมพันธ์ไว้อย่างชัดเจน ประการที่สอง อบรมปลูกฝังจิตสำนึกในการประชาสัมพันธ์แก่ข้าราชการตำรวจทุกคนเพื่อให้ร่วมกันรับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์ทั้งบนสถานีตำรวจ และนอกสถานีตำรวจ แต่ให้เน้นการปฏิบัติภารกิจของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความรู้ความสามารถ ประการที่สาม ประชุมถ่ายทอดข้อราชการแก่ข้าราชการตำรวจอย่างสม่ำเสมอ ประชุม

และถ่ายทอดข้อราชการต่าง ๆ แก่ข้าราชการตำรวจประจำสถานีตำรวจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนได้ทราบแนวนโยบายของผู้บังคับบัญชา ซึ่งจะช่วยกัน รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบต่อไป ประการที่สี่ รณรงค์เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจและการปฏิบัติต่าง ๆ ของสถานีตำรวจเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับภารกิจและการปฏิบัติต่าง ๆ ของสถานีตำรวจโดยใช้สื่อทุกรูปแบบ เช่น คู่มือ ใบบลิวแผ่นพับ แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ หนังสือพิมพ์ สถานีวิทยุกระจายเสียง และ สื่อมวลชนอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ยาเสพติด และสนับสนุนส่งเสริมการแก้ไขปัญหาจราจร ประการที่ห้า ดำเนินการประชาสัมพันธ์เชิงรุกในพื้นที่ ให้เจ้าหน้าที่สายตรวจ ตำรวจ ชุมชนสัมพันธ์ และข้าราชการตำรวจทุกนายที่ไปปฏิบัติงานในพื้นที่ มีหน้าที่รับผิดชอบในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เชิงรุก และออกปฏิบัติการจิตวิทยาในชุมชน หมู่บ้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อีกส่วนหนึ่งด้วย ประการที่หก รวบรวมข้อคิดเห็นความเดือดร้อนของ ประชาชน จัดให้มีตู้รับฟังความคิดเห็นหรือใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจรวบรวมข้อคิดเห็น และความเดือดร้อนของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดบทบาทและภารกิจของสถานีตำรวจ จัดทำแผนงานและกิจกรรมต่าง ๆ ให้ สามารถบริการและแก้ไขปัญหาของประชาชนและชุมชนได้อย่างตรงจุด รวมทั้งเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนางานด้านอื่นๆ ด้วย และประการที่เจ็ด จัด อภิปราย ประชุมหรือนิทรรศการเกี่ยวกับงานตำรวจในด้านต่าง ๆ ตลอดจนจัดกิจกรรม สาธารณประโยชน์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ (โชคชัย ยอดแก้ว, 2557, หน้า 2)

การดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างตำรวจกับ ประชาชน ให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันตนเอง และชุมชนจากปัญหา

อาชญากรรมและปัญหาอื่นๆ และยังส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จากการสอบถามผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานด้านตำรวจ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ของสถานีตำรวจภูธรควนโดน พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นส่วนใหญ่ และต้องการให้ประชาชนทำงานร่วมกับตำรวจ โดยใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่ประชาชนยังไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ โดยเฉพาะขั้นตอนการปฏิบัติงาน จึงทำให้การปฏิบัติหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อจะสร้างความรู้ความเข้าใจความเชื่อถือศรัทธา ที่ประชาชนมีต่อสถานีตำรวจ ไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา กระบวนการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ตลอดจนแนวทางการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้เฉพาะสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการวิจัย 2 วิธี ดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร (Documentary research) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ คุชฎีนิพนธ์ รายงานการประชุม คู่มือการปฏิบัติงาน ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ

2. การวิจัยสนาม (Field research) โดยผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง หรือแบบเป็นทางการ (Structured or formal interview)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ของการวิจัยนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดสถานีตำรวจภูธรควนโดน และประชาชนในพื้นที่อำเภอควนโดน ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เพื่อเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) จำนวน 10 คน โดยพิจารณาจากคุณสมบัติดังนี้

1. ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสังกัดสถานีตำรวจภูธรควนโดน ที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลสั่งการในการดำเนินงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 1 คน

2. ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสังกัดสถานีตำรวจภูธรควนโดน ที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้าชุดการปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 1 คน

3. ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในสังกัดสถานีตำรวจภูธรควนโดน ที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 4 คน

4. ประชาชนในเขตอำเภอควนโดนที่เป็นเครือข่ายในการช่วยปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยสนาม ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview guide) คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีจำนวนข้อ

คำถาม ประโยคคำถาม และการเรียงลำดับคำถามที่แน่นอนตายตัวเพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นรายบุคคล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไป โดยการรวบรวมเอกสารซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้ว ได้แก่

1.1 หนังสือทั่วไป ได้แก่ ตำรา คู่มือ เอกสารประกอบการบรรยาย รวมถึงเอกสารทางวิชาการ วารสาร สิ่งพิมพ์ เป็นต้น

1.2 หนังสืออ้างอิง ได้แก่ สารานุกรม พจนานุกรม เป็นต้น

1.3 งานวิจัย วิทยานิพนธ์ เป็นงานที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนั้น ๆ อย่างละเอียด

1.4 เอกสารของทางราชการ เป็นเอกสารที่ส่วนราชการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ เช่น นโยบาย กฎระเบียบ พระราชบัญญัติ คู่มือปฏิบัติงาน ประกาศ คำสั่ง เป็นต้น

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ติดต่อกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นรายบุคคลเพื่อขออนุญาต วัน - เวลาสัมภาษณ์ เป็นการล่วงหน้า พร้อมทั้งอธิบายประเด็นของการสัมภาษณ์ให้ทราบอย่างคร่าว ๆ และก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างชัดเจนว่า จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปใช้ในการวิเคราะห์เชิงวิชาการเท่านั้น รวมทั้งขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการจดบันทึก การสนทนาและบันทึกเสียงทุกครั้ง และในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะถามคำถามตามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์เท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง มาแยกประเด็นตามข้อคำถาม จากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นโดยใช้วิธีการ “ตีความ” ตามหลักการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อสรุปผลการวิจัยแยกเป็นประเด็น ๆ เรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้สามประเด็น ได้แก่ กระบวนการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ สภาพปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ และแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

2. นำผลการวิจัยทั้งสามประเด็นดังกล่าวข้างต้นมาเปรียบเทียบกับข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกันของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างกับข้อมูลจากเอกสาร เพื่อใช้ในการอภิปรายผล

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัยเอกสาร พบว่า มีนักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

Jones (อ้างถึงใน เฉลิมพล ศรีหงษ์, 2561, หน้า 3) อธิบายว่า “นโยบายสาธารณะ” เหมือนกับการเมือง คือเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “ใคร ได้อะไร เมื่อไหร่ อย่างไร” และในการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายนั้นอาจจำแนกออกได้เป็น 2 แนวคือ

แนวที่หนึ่ง มุ่งเน้นเนื้อหาของนโยบาย การศึกษาแนวนี้จะเน้นศึกษาว่า

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญของปัญหาคืออะไร และปัญหาเหล่านั้นจะแก้ไขได้อย่างไร
แนวที่สอง มุ่งเน้นกระบวนการของนโยบาย การศึกษาในแนวนี้จะเน้นการศึกษา
นโยบายในฐานะที่เป็นกระบวนการอันหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหรือการดำเนินงาน
หลายๆ อย่างที่จะต้องปฏิบัติต่อเนื่องกันเป็นชุดเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายอันหนึ่ง กระบวนการ
นโยบายสาธารณะประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ 11 กิจกรรมดังนี้

1. การรับรู้/การระบุปัญหาว่าปัญหาคืออะไร
2. การรวบรวมจำนวนคนที่มีความเห็นว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาสำคัญ
3. การจัดองค์การของบรรดาคนที่มีความเห็นว่าปัญหานั้นเป็นปัญหาสำคัญ
4. การนำเสนอปัญหานั้นไปยังผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ
5. การจัดการปัญหาต่าง ๆ เข้าสู่วาระการประชุม
6. การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา
7. การสร้างความชอบธรรมให้กับแนวทางแก้ไขปัญหา
8. การกำหนดงบประมาณสำหรับแนวทางแก้ไขปัญหา
9. การนำแนวทางแก้ไขปัญหาที่ตกลงแล้วไปปฏิบัติ
10. การประเมินผลการแก้ไขปัญหา
11. การปรับปรุงแนวทางแก้ไขปัญหาหรือการยุติการแก้ไขปัญหา

วรเดช จันทรศร (2554, หน้า 43-47) อธิบายว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ
นำนโยบายไปปฏิบัติ ว่านโยบายส่วนใหญ่จะต้องอาศัยองค์การ หน่วยงาน หรือบุคคลใน
ระดับต่าง ๆ ในการทำหน้าที่ดำเนินนโยบายเพื่อให้นโยบายนั้นสามารถบรรลุเป้าหมาย ผู้
ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหล่านี้มีความคาดหวัง และมีเป้าหมายที่แตกต่าง

กันไป แต่จำเป็นที่จะต้องเข้ามาปฏิบัติงานร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับใดระดับหนึ่ง องค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องต่างมีบทบาทและอิทธิพลต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากหรือน้อยต่างกันไป แต่ไม่มีใครที่จะสามารถควบคุมผลหรือทิศทางของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ด้วยตัวเองทั้งหมด บทบาทขององค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ องค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติสามารถแบ่งออกเป็นหลายฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายการเมือง ระบบราชการ ข้าราชการ ผู้รับบริการ หรือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากนโยบาย

1. ฝ่ายการเมือง ครอบคลุมถึงรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการกำหนดขอบเขตในการนำนโยบายไปปฏิบัติของระบบราชการ การกำหนดขอบเขตอาจทำได้โดยการออกกฎหมาย หรือกำหนดขึ้นเป็นมติคณะรัฐมนตรี การออกกฎกระทรวง ตลอดจนการวางระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือเป็นแนวทางไปปฏิบัติ ในอีกนัยหนึ่งสองสถาบันนี้ถือได้ว่าเป็นฝ่ายที่ริเริ่มกำหนดหรือเสนอนโยบาย จัดสรรงบประมาณ หรือรับข้อเรียกร้องปัญหาจากกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มการเมืองหรือประชาชนโดยทั่วไป มาแปลงเป็นนโยบายเพื่อให้เกิดการปฏิบัติโดยปกติทั้งสองสถาบันนี้มักจะไม่ให้ความสนใจหรือเข้าไปมีส่วนในการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่จะเข้าไปพิจารณาเลือกหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ สำหรับประเทศไทย ฝ่ายการเมืองที่มีบทบาทมากที่สุด ได้แก่ คณะรัฐมนตรี นโยบายส่วนมากมักจะได้รับการริเริ่มผ่านทางเจ้ากระทรวงไปสู่คณะรัฐมนตรี หรือริเริ่มโดยนายกรัฐมนตรีโดยตรง และถูกกำหนดโดยมติคณะรัฐมนตรี การมอบหมายให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การควบคุมติดตามผลการปฏิบัติมักจะเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของกระทรวงที่เกี่ยวข้องบางนโยบาย

2. หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐในระบบราชการ หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐในระบบราชการ ถือได้ว่าเป็นองค์การที่สำคัญที่สุด ทั้งในกระบวนการของการกำหนดนโยบาย และการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในขั้นการกำหนดนโยบาย หน่วยงานของรัฐในระบบราชการมีบทบาทในฐานะที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย เพราะหน่วยงานของรัฐเป็นทั้งผู้เก็บรวบรวม วิเคราะห์ และป้อนข้อมูลไปให้ฝ่ายการเมือง ในประเทศกำลังพัฒนาโดยทั่วไป โดยเฉพาะประเทศไทย หน่วยงานของรัฐในระบบราชการจะเป็นผู้ครอบงำระบบการเมืองอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากฝ่ายการเมืองไม่มีสมรรถนะเพียงพอในการหาข้อมูล หรือปฏิบัติ จึงมีความจำเป็นที่ต้องพึ่งหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ตามฝ่ายการเมืองอาจทำการกำหนดนโยบายขึ้นใหม่ทั้งหมดซึ่งต่างจากเรื่องที่หน่วยงานของรัฐเคยทำอยู่ก็เป็นได้ แต่ก็เป็นที่กรณีที่เกิดขึ้นน้อยมาก ในขั้นตอนการนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานของรัฐในระบบราชการมีความสำคัญมากเพราะมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเอกชนก็คือการปราศจากคู่แข่งชั้นที่หลากหลาย และปัญหาการขาดทุนไม่ได้เป็นปัญหาที่จะนำไปสู่ความสิ้นสุดหรือจุดจบของหน่วยราชการเหมือนกับหน่วยงานธุรกิจ การเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงเป็นภารกิจหลักของหน่วยงานของรัฐ นอกเหนือจากอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่ยากจะควบคุมได้และแนวโน้มของหน่วยงานของรัฐที่จะเลือกนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติแต่เฉพาะนโยบายที่จะเป็นประโยชน์แก่องค์การของตนแล้ว ความสัมพันธ์หรือความเกี่ยวข้องของหน่วยราชการด้วยกันเองก็เป็นปัญหาอย่างมากในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ต้องอาศัยความร่วมมือหรือการประสานงานระหว่างหน่วยงานหลายหน่วย นโยบายนั้นมักจะมีแนวโน้มที่จะล้มเหลวในการนำไปปฏิบัติ เพราะถึงแม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีความเห็นพ้องต้องกันในเป้าหมายของนโยบายเพียงใด แต่แนวโน้มที่จะเกิดความขัดแย้งในวิธีบรรลุเป้าหมายก็มีมาก เนื่องจากทัศนภาพ ผลประโยชน์ และวัตถุประสงค์หลักของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน

3. ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในฐานะผู้ปฏิบัติงานมีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความเกี่ยวข้องของข้าราชการในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อาจแบ่งได้เป็นหลายระดับ เช่น ในฐานะผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ในฐานะผู้บริหารโครงการ และในฐานะผู้ให้บริการตามโครงการ บุคคลเหล่านี้ต่างก็มีแรงจูงใจ (incentives) เป้าหมาย (goals) และค่านิยม (values) ที่แตกต่างกัน ความแตกต่างเหล่านี้ อาจจะเป็นที่มาของพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน ในด้านการการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจกล่าวได้ว่าผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานจะมีความสำคัญอย่างมากในด้านการสนับสนุนนโยบายนั้น ๆ ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานจึงถือว่ามีความสำคัญในการทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติ ประสบอุปสรรคหรือความราบรื่นเพียงใดในระดับหนึ่ง ผู้บริหารโครงการเป็นผู้แปลงการสนับสนุนหรือเจตนาของผู้บริหารระดับสูงให้ผู้นำของข้าราชการที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานดำเนินงานตามโครงการซึ่งถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติในภาพที่เป็นจริงข้าราชการในระดับล่างที่เป็นผู้ให้บริการ หรือดำเนินงานถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะข้าราชการดังกล่าวเป็นผู้ปฏิบัติที่จะต้องสัมผัสกับประชาชนผู้รับบริการ ข้าราชการในระดับล่างเหล่านี้จะมีอิสระในการใช้วิจารณญาณ (discretion) ในการตัดสินใจอย่างมาก โดยที่ผู้บังคับบัญชาไม่อาจจะควบคุมได้ ข้าราชการเหล่านี้จะเป็นผู้แปลหรือตีความ (interpret) นโยบายมาเป็นแนวทางปฏิบัติงานด้วยตนเอง หากนโยบายขาดความชัดเจนก็จะเกิดปัญหาในการนำไปปฏิบัติตามมา หรือในกรณีที่นโยบายหรือโครงการนั้น ๆ ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันของข้าราชการเหล่านี้ อาจทำให้ข้าราชการไม่ยอมรับหรือหาทางหลีกเลี่ยง หรือตีความนโยบายนั้นเสียใหม่ก็ได้ กล่าวโดยสรุปแล้ว ข้าราชการในระดับล่างเหล่านี้เป็นผู้มีอิทธิพลต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

4. ผู้ได้รับผลจากนโยบาย ได้แก่ ผู้รับบริการ (clients) ผู้ได้รับประโยชน์ (beneficiaries) หรือผู้เสียประโยชน์ ในที่นี้หมายถึงทั้งแง่ของบุคคล (individuals) กลุ่ม (groups) หน่วยงานภาคเอกชน (private sector) และภาคหน่วยงานที่ไม่ได้มุ่งหากำไร (non-profit sector) ในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้รับบริการ หรือผู้ได้รับประโยชน์ในฐานะที่เป็นบุคคล (หมายถึงประชาชนทั่วไปมิใช่ผู้มีอิทธิพลหรือบุคคลสำคัญ) จะเป็นผู้ที่ติดต่อกับข้าราชการในระดับล่างโดยตรง หากบุคคลดังกล่าวขาดการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม บทบาทที่จะมีอิทธิพลในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีค่อนข้างน้อย และยากที่จะได้รับความสนใจจากฝ่ายการเมืองหรือระบบราชการ อย่างไรก็ตาม หากผู้รับบริการหรือผู้รับประโยชน์มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก่อนในลักษณะของกลุ่มผลประโยชน์ บทบาทของกลุ่มที่จะส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีมากขึ้น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2559) รายงานไว้ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อย ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ตระหนักถึงสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (พ.ศ. 2555-2564) โดยได้นำปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องมาทบทวนศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาจัดทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง ฝ่ายอำนวยการ และฝ่ายปฏิบัติการทั่วประเทศ จนกระทั่งได้นำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์การหรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่งที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สถานภาพขององค์การที่ต้องการในอนาคต ซึ่งพบว่า จุดแข็งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีกำลังพลมาก และมีหน่วยงานโดยเฉพาะสถานีตำรวจซึ่งมีที่

ตั้งอยู่ทุกพื้นที่ทั่วประเทศ มีการทำงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น ทำให้องค์การตำรวจสามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกภารกิจ แต่ในทางกลับกันเพราะขนาดองค์กรที่ใหญ่มีสายการบังคับบัญชาที่ยาวทำให้การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ ตลอดจนการบริหารจัดการมีความซับซ้อน เกิดปัญหาไม่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา นอกจากนี้การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่ผ่านมามีเสียงสะท้อนจากสาธารณชนในเรื่องของมาตรฐานและความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผลให้ไม่ได้รับความเชื่อมั่นศรัทธาจากประชาชนเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามสำนักงานตำรวจแห่งชาติยังได้รับโอกาสจากรัฐบาลทุกสมัยมอบภารกิจที่สำคัญให้ปฏิบัติงานในหลาย ๆ เรื่อง และหลังจากนั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักยุทธศาสตร์ตำรวจ จึงได้ดำเนินการร่างยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติภารกิจหลักเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล 2) การพัฒนางานตำรวจให้โปร่งใส มีมาตรฐาน 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายการปฏิบัติงานของตำรวจ และ 4) การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารได้สะท้อนให้เห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนหรือภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม

งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นงานที่ตำรวจได้กระทำเพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมหรือชุมชนต่าง ๆ เกิดการรวมตัวกัน ร่วมมือประสานการปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจ และเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นทางการเพื่อให้อำนาจตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชน กิจกรรมงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ประกอบด้วย

1. การพบปะเยี่ยมเยียนประชาชน และร่วมกิจกรรม หมายถึง ตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น

2. การวิเคราะห์ปัญหาชุมชน หมายถึง ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ได้รับฟังปัญหาจากประชาชนในพื้นที่แล้วนำมาวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และหาสาเหตุของปัญหา

3. การประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชน หมายถึง ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ได้นำปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่มาวางแผนโดยให้มีผู้นำชุมชนเข้าร่วมในการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน

4. การเตรียมการจัดระบบงาน และการประเมินความพร้อม หมายถึง ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ร่วมกับผู้นำชุมชนเตรียมจัดระบบงาน และประเมินความพร้อม เพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน

5. การแนะนำการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองและชุมชน หมายถึง ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ออกไปพบปะประชาชนและให้การแนะนำความรู้เบื้องต้นในการป้องกันตนเองก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้าไปช่วยเหลือ

6. การจัดระบบการประสานงานร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน หมายถึง ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ประสานความขอความร่วมมือกับประชาชนในการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหา

7. การติดตามผล การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข หมายถึง ดำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งหาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงระบบการปฏิบัติงาน

การวิจัยสนาม

ในส่วนของคุณสมบัติที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง สามารถนำมาวิเคราะห์แยกเป็นประเด็นต่าง ๆ เรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้สามประเด็น ดังนี้

1. กระบวนการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล มีดังนี้

งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นงานซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือสนับสนุนระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความเรียบร้อยของสังคม ซึ่งงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ของตำรวจ เป็นการนำเอาหลักปรัชญาที่ว่า “ตำรวจ” คือ ประชาชน และประชาชนคือ “ตำรวจ” มาใช้ปฏิบัติ งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการ เพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชนมีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ซึ่งจุดเริ่มต้นของงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ จะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ คือ การประชาสัมพันธ์ การให้บริการแก่ประชาชน การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน และการติดตามประเมินผล มีการปฏิบัติงานตาม หลัก ระเบียบ ขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตำรวจชุมชน ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนแผนปฏิบัติงาน กิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ได้ตามหลักการของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งสถานีตำรวจภูธรควนโดน ได้นำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ และได้ดำเนินการตามกระบวนการ ขั้นตอนของการปฏิบัติงาน ซึ่งขั้นตอนการปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถศึกษาแนวทางการปฏิบัติงาน ได้จากคู่มือการปฏิบัติงานของงานชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 การพบปะเยี่ยมเยียนประชาชน และร่วมกิจกรรม โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น

1.2 การวิเคราะห์ปัญหาชุมชน โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ได้รับฟังปัญหาจากประชาชนในพื้นที่แล้วนำมาวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และหาสาเหตุของปัญหา

1.3 การประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชน โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ ได้นำปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนในพื้นที่ที่วางแผนโดยให้มีผู้นำชุมชนเข้าร่วมในการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน

1.4 การเตรียมการจัดระบบงาน และการประเมินความพร้อม โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ร่วมกับผู้นำชุมชนเตรียมจัดระบบงาน และประเมินความพร้อม เพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน

1.5 การแนะนำการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองและชุมชน โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ออกไปพบปะประชาชนและให้การแนะนำความรู้เบื้องต้นในการป้องกันตนเองก่อนที่จะเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้าไปช่วยเหลือ

1.6 การจัดระบบการประสานงานร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์ประสานความขอความร่วมมือกับประชาชนในการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหา

1.7 การติดตามผล การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข โดยตำรวจชุดมวลชนสัมพันธ์มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งหาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงระบบการปฏิบัติงาน

ดังนั้นกระบวนการดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สรุปลงได้ว่า งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการ เพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชนมีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งขั้นตอนในการดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ประกอบด้วย

- 1) การพบปะเยี่ยมเยียนประชาชน และร่วมกิจกรรม
- 2) การวิเคราะห์ปัญหาชุมชน
- 3) การประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชน
- 4) การเตรียมการจัดระบบงาน และการประเมินความพร้อม
- 5) การแนะนำการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองและชุมชน
- 6) การจัดระบบการประสานงานร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน
- 7) การติดตามผล การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

แต่การทำงานในทุกขั้นตอนต้องเป็นไปตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ไม่ให้เกิดปัญหาจากการดำเนินงาน

2. ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล มีดังนี้

2.1 ปัญหาด้านนโยบาย แนวทางการปฏิบัติงานตามนโยบายไม่สอดคล้องกับพื้นที่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพราะพื้นที่พิเศษ ขั้นตอนบางอย่างที่ระบุในโครงการไม่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น การแสวงหาความร่วมมือของประชาชนในการสอดส่องการก่ออาชญากรรมในพื้นที่ แต่สำหรับในพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรควนโดน เป็นพื้นที่พิเศษที่มีการก่อการร้าย ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือเนื่องจากเกรงกลัวว่าจะเกิดเหตุร้ายกับตนเอง หากแจ้งเบาะแสให้กับตำรวจ

2.2 ปัญหาด้านบุคลากรไม่เพียงพอ และบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งการดำเนินงานด้านนี้มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรในการดำเนินการมากเนื่องจากพื้นที่เป็นพื้นที่พิเศษ และจำนวนประชาชนมีมาก จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรมีความรู้ ความชำนาญในพื้นที่ในการออกไปปฏิบัติงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ และบุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ในการนำนโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ

2.3 ปัญหาด้านงบประมาณ คือ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุม ภารกิจงาน เมื่องบประมาณมีไม่เพียงพอ ก็จะทำให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานที่ไม่มีความต่อเนื่อง และปัญหาการด้านอุปกรณ์สำหรับป้องกันตัวของเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ ปัญหาด้านนี้เป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งการปฏิบัติงานทุกอย่างมีความจำเป็นต้องอาศัยงบประมาณที่เพียงพอสำหรับดำเนินการ หากงบประมาณมีไม่เพียงพอ ผลการปฏิบัติงานก็ออกมาไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร

2.4 ปัญหาการขาดความร่วมมือจากประชาชนที่จะปฏิบัติงานร่วมกันกับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นงานที่ต้องทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ หากประชาชนไม่เข้าร่วมก็ถือว่าโครงการเกิดความล้มเหลว ต้องหาแนวทางแก้ไขอย่างเร่งด่วนและหาสาเหตุของปัญหาในด้านนี้

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ มาปฏิบัติ ของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล มีดังนี้

3.1 ด้านนโยบาย ควรมีการปรับเปลี่ยนนโยบายของโครงการให้มีความสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานของแต่ละพื้นที่โดยการแยกระหว่างพื้นที่ปกติกับพื้นที่พิเศษ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

3.2 ด้านงบประมาณ ควรมีการเพิ่มงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ให้ครอบคลุมทุกหมวดค่าใช้จ่าย และทุกภารกิจงานให้มีความเพียงพอและสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณ และควรสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานตามนโยบายให้เพียงพอ

3.3 ด้านบุคลากร ควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นทุกปี และควรจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้กับเจ้าหน้าที่และประชาชนผู้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.4 ด้านความร่วมมือจากประชาชน ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าร่วมกับภารกิจของตำรวจ โดยการให้ตำรวจลงพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจและแนะนำโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและให้ประชาชนมั่นใจว่าหากเข้าร่วมกับภารกิจของตำรวจจะไม่เป็นอันตรายและสามารถช่วยลดการก่ออาชญากรรมในพื้นที่ลงได้

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ค้นพบดังกล่าวข้างต้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

กระบวนการนำนโยบายมาปฏิบัติของสถานตำรวจภูธรนครนโดน ได้ดำเนินการตามกฎ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์ และขั้นตอน วิธีการปฏิบัติในคู่มือการปฏิบัติงาน กระบวนการดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สรุปได้ว่า งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นทางการ เป็นกระบวนการ เพื่อให้ตำรวจมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับชุมชนมีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน ตลอดจนร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งขั้นตอนในการดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ประกอบด้วย 1) การพบปะเยี่ยมเยียนประชาชน และร่วมกิจกรรม 2) การวิเคราะห์ปัญหาชุมชน 3) การประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชน 4) การเตรียมการจัดระบบงาน และการประเมินผลพร้อม 5) การแนะนำการให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเองและชุมชน 6) การจัดระบบการประสานงานร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน 7) การติดตามผล การประเมินผล และปรับปรุงแก้ไข แต่การทำงานในทุกขั้นตอนต้องเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ไม่ให้เกิดปัญหาจากการดำเนินงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ สอดคล้องกับแนวคิดของ Mazmanian and Sabatier (อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวะประภาช, 2554) ได้กล่าวสรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการในการนำเอานโยบายพื้นฐานทั่วไปมาดำเนินการให้ลุล่วงไปนโยบายพื้นฐานอาจอยู่ในรูปของกฎหมาย คำพิพากษาศาล คำสั่งของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีก็ได้ และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2559) ได้กล่าวสรุปว่า ขั้นตอนการดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ประกอบด้วย การออกพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้น การรับฟังปัญหาจากประชาชนในพื้นที่แล้วนำมาวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และหาสาเหตุของปัญหา การประชุมวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชนเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน การร่วมกับผู้นำชุมชนเตรียมจัดระบบงาน ประเมินผลพร้อม

เพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน พบปะประชาชนและให้การแนะนำความรู้เบื้องต้นในการป้องกันตนเอง การจัดระบบการประสานงานร่วมมือระหว่างตำรวจกับประชาชน ความร่วมมือกับประชาชนในการมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ไขปัญหา การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งหาแนวทางการแก้ไขปรับปรุงระบบการปฏิบัติงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพล พลโยธา (2552) ได้ศึกษา การพัฒนาการปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรพรเจริญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยสรุปว่า การพัฒนาการปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดชุมชนและมวลชนสัมพันธ์สถานีตำรวจภูธรพรเจริญ ในวาระปีที่ 1 ได้ปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ของงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศ จัดกิจกรรมชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรพรเจริญ มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถดำเนินงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย เหลือจันทร์ (2558) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรปะลู่กาสะมาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยสรุปว่า งานสถานีตำรวจปะลู่กาสะมาะ ได้นำนโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ ตามระเบียบขั้นตอนที่กำหนด ซึ่งงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์เป็นงานซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือสนับสนุนระหว่างตำรวจกับประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมและปัญหาต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความเรียบร้อยของสังคม ซึ่งงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ในหน้าที่ของตำรวจ เป็นการนำเอาหลักปรัชญาที่ว่า “ตำรวจ” คือ ประชาชน และประชาชนคือ “ตำรวจ” มาใช้ปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นการดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการ จะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ คือ การประชาสัมพันธ์ การให้บริการแก่ประชาชน การเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน และการติดตามประเมินผล มีการปฏิบัติงานตาม หลัก ระเบียบขั้นตอนการปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตำรวจชุมชน

ปัญหาและอุปสรรคในนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติ ของ สถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1) ปัญหาด้านนโยบาย แนวทางการปฏิบัติงานตามนโยบายไม่สอดคล้องกับพื้นที่การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพราะพื้นที่พิเศษ ขั้นตอนบางอย่างที่ระบุในโครงการไม่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น การแสวงหาความร่วมมือของประชาชนในการสอดส่องการก่ออาชญากรรมในพื้นที่ แต่สำหรับในพื้นที่ของสถานีตำรวจภูธรควนโดนเป็นพื้นที่พิเศษที่มีการก่อการร้าย ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือเนื่องจากเกรงกลัวว่าจะเกิดเหตุร้ายกับตนเอง หากแจ้งเบาะแสให้กับตำรวจ หากแจ้งเบาะแสให้กับตำรวจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Volman (อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวประภาช, 2554) ได้กล่าวสรุปว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติ ใ้ว่านโยบายมีลักษณะไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนและมีผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการไม่มากนัก จะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในทางปฏิบัติมากกว่านโยบายที่มีโครงสร้างที่สลับซับซ้อน มีผู้คนหรือหน่วยงานมาเกี่ยวข้องมากมาย และสอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2552) ได้กล่าวสรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติคือความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ในกรณีที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์ของนโยบาย จะส่งผลให้ตัดสินใจนโยบายได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชน เพราะได้กระทำการตัดสินใจเลือกนโยบายที่ถูกต้องและเลือกหน่วยปฏิบัติที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นผลดีต่ออนาคตทางการเมืองของผู้ตัดสินใจนโยบาย ในทางตรงกันข้ามถ้าหากการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้ผู้ตัดสินใจนโยบายถูกตำหนิหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบจากประชาชน ทั้งต่อการตัดสินใจเลือกนโยบายที่ไม่เหมาะสมและความบกพร่องในการควบคุมและกำกับหน่วยปฏิบัติ หรือการมอบหมายให้หน่วยปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมเป็นผู้รับผิดชอบ ถึงแม้การตัดสินใจเลือกนโยบายจะถูกต้อง แต่เมื่อการนำนโยบายไปปฏิบัติล้มเหลว ย่อมแสดงว่าผู้ตัดสินใจในฐานะผู้นำทางการเมืองที่

ควบคุมกำกับดูแลหน่วยปฏิบัติมีความบกพร่องด้วยและจะต้องรับผิดชอบต่อความล้มเหลวทั้งหมดที่เกิดขึ้น ปรากฏการณ์นี้จะส่งผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้ตัดสินใจนโยบายโดยตรง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ ประเสริฐโชคประชา (2552) ได้ศึกษา ความสำเร็จของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร ผลการวิจัย สรุปว่า สำหรับปัญหาที่พบคือ นโยบายของโครงการไม่สอดคล้องกับบางพื้นที่ปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และปัญหาประชาชนให้ความร่วมมือกับทางการน้อย และสอดคล้องกับ โชคชัย ยอดแก้ว (2557) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติของจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปว่า ปัญหานโยบายที่นำมาปฏิบัติไม่สอดคล้องกับพื้นที่ เนื่องจากจังหวัดสงขลาบางอำเภอเป็นพื้นที่เสี่ยงภัย บางขั้นตอนไม่สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้

2) ปัญหาด้านบุคลากร ไม่เพียงพอและขาดความรู้ ส่งผลให้เกิดปัญหาในขั้นตอนการทำงานคือขั้นตอนการประชุมวางแผน ขั้นตอนเตรียมระบบ ขั้นตอนแนะนำให้ความรู้กับชุมชน และการติดตามประเมินผล ปัญหาในส่วนนี้ที่เกิดขึ้นก็เพราะบุคลากรขาดแคลน และบุคลากรขาดความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งการดำเนินงานด้านนี้มีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรในการดำเนินการมาก เนื่องจากพื้นที่ และจำนวนประชาชนมีมาก ประกอบกับพื้นที่เป็นพื้นที่เสี่ยงภัย จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรมีความรู้ ความชำนาญในพื้นที่ในการออกไปปฏิบัติงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ และบุคลากรยังขาดความรู้ในการนำนโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ สุเทพ เชาวลิต (2555) ได้กล่าวสรุปว่า ประเด็นปัญหาคือกลไกภาครัฐที่ไม่เข้มแข็งถ้าสมัยที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างเร่งด่วน ดังเช่นความขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความทันสมัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย เหลือจันทร์ (2558) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไป

ปฏิบัติ ของสถานีตำรวจภูธรประจักษ์ศิลปาคม อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยสรุปว่า ปัญหาจำนวนข้าราชการตำรวจไม่เพียงพอ และยังขาดความรู้เรื่องนโยบายดังกล่าว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย ยอดแก้ว (2557) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติของจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปว่า ปัญหาด้านบุคลากรขาดแคลน และขาดความรู้ ความเข้าใจในการการดำเนินงานตามโครงการ

3) ปัญหาด้านงบประมาณ คือ การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุม ภารกิจงาน เมื่องบประมาณมีไม่เพียงพอ ก็จะทำให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานที่ไม่มีความต่อเนื่อง และปัญหาการด้านอุปกรณ์สำหรับป้องกันตัวของเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ปัญหาด้านนี้เป็นปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งซึ่งการปฏิบัติงานทุกอย่างมีความจำเป็นต้องอาศัยงบประมาณที่เพียงพอสำหรับดำเนินการ หากงบประมาณมีไม่เพียงพอผลการปฏิบัติงานก็ออกมาไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร สอดคล้องกับแนวคิดของสุเทพ เชาวลิต (2555) ได้กล่าวสรุปว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ไว้ว่า จากสภาพของระบบราชการที่มีปัญหาดังกล่าวจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐใหม่ โดยมีความจำเป็นที่ต้องมีการดำเนินการโดยการปฏิรูประบบราชการทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็ด้านกระบวนการบริหารจัดการ ด้านการบริหาร งบประมาณ และทรัพยากร การบริหารงานบุคคลในภาครัฐ สอดคล้องกับงานวิจัยของ คมชาญ อุโครต (2553) ได้ศึกษา การปฏิบัติตามนโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจภูธรศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยสรุปว่า ในการปฏิบัติตามนโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจภูธรศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ควรนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติตามนโยบายตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และมีการจัดอัตรากำลังในการปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น แต่ยังประสบ

ปัญหาด้านงบประมาณ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ ผิวทอง (2551) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการคาราวานแก็งนไปปฏิบัติ กรณีศึกษาอำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานการแก้ไขปัญหาคือ นโยบายโครงการคาราวานแก็งนไม่มีความชัดเจน ด้านงบประมาณมีไม่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่เนื่องจากประชาชนผู้มีความเดือดร้อนมีจำนวนมากกว่่าจำนวนงบประมาณ และการสนับสนุนช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ มีจำนวนน้อย

4) ปัญหาการขาดความร่วมมือจากประชาชนที่จะปฏิบัติงานร่วมกับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นงานที่ต้องทำงานร่วมกับประชาชนในพื้นที่ หากประชาชนไม่เข้าร่วมก็ถือว่าโครงการเกิดความล้มเหลว ต้องหาแนวทางแก้ไขอย่างเร่งด่วนและหาสาเหตุของปัญหาในด้านนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย ยอดแก้ว (2557) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติของจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปว่า ปัญหาการขาดความร่วมมือจากประชาชน ที่จะปฏิบัติงานร่วมกับตำรวจชุมชนสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ ประเสริฐโชคประชา (2552) ได้ศึกษา ความสำเร็จของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร ผลการศึกษา พบว่าปัญหาประชาชนให้ความร่วมมือกับทางหน่วยงานน้อย

แนวทางการการแก้ไขปัญหาคือการนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์มาปฏิบัติของสถานีตำรวจภูธรควนโดน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1) ด้านนโยบาย ควรมีการปรับเปลี่ยนนโยบายของโครงการให้มีความสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานของแต่ละพื้นที่โดยการแยกระหว่างพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่

พิเศษ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2552) ได้กล่าวสรุปว่า ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะ ในกระบวนการวิเคราะห์นโยบายนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบาย กล่าวคือ นักวิเคราะห์นโยบายจะต้องคำนึงถึงการพิจารณาทางเลือกนโยบายที่มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติเท่านั้น เพื่อให้มั่นใจว่าทุกทางเลือกที่นำมาวิเคราะห์จะก่อให้เกิดความสูญเปล่า และในการจัดทำทางเลือกนโยบายก็จะต้องคำนึงถึงการกำหนดแนวทางการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถนำไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ Volman (อ้างถึงใน ศุภชัย ยาวประภาช, 2554) ได้กล่าวสรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า นโยบายมีลักษณะไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนและมีผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการไม่มากนักจะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในทางปฏิบัติมากกว่านโยบายที่มีโครงสร้างที่สลับซับซ้อน มีผู้คนหรือหน่วยงานมาเกี่ยวข้องมากมาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ ประเสริฐโชคประชา (2552) ได้ศึกษา ความสำเร็จของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร ผลการวิจัยสรุปว่า สำหรับปัญหาที่พบคือ นโยบายของโครงการไม่สอดคล้องกับบางพื้นที่ปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ และปัญหาประชาชนให้ความร่วมมือกับทางหน่วยงานน้อย จากสภาพปัญหาดังกล่าวควรมีวางแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับพื้นที่ของแต่ละแห่ง เพื่อการปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระบวนการของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย ยอดแก้ว (2557) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติของจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปว่า ควรมีการเปลี่ยนนโยบายของโครงการให้มีความสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้การปฏิบัติงานตามโครงการประสบความสำเร็จ

2) ด้านงบประมาณ ควรมีการเพิ่มงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ให้ครอบคลุมทุกหมวดค่าใช้จ่ายและทุกภารกิจงาน ให้มีความเพียงพอและสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณ และควรสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับใช้ในการปฏิบัติงานตามนโยบายให้เพียงพอ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดช อุณหะจิรังรักษ์ (2561) ได้กล่าวสรุปว่า มีปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติคือความเพียงพอของทรัพยากร นโยบายที่จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรทั้งด้านการเงินและงบประมาณ รวมถึงกำลังคนและคุณภาพของคน (ความรู้ทางด้านเทคนิค) อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านการบริหารอื่นๆ(ทรัพยากรทางด้านบริหาร) จะต้องได้รับการสนับสนุนและมีจำนวนที่เพียงพอต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรรัตน์ ผิวทอง (2551) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการคาราวานแก็งน ไปปฏิบัติ กรณีศึกษาอำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยสรุปว่า จากสภาพปัญหาแนวทางการแก้ไขคือควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่ และควรเสริมสร้างจิตสำนึกของเจ้าหน้าที่ให้มีจิตบริการสาธารณะแก่ประชาชน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย เหลือจันทร์ (2558) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ ของสถานีตำรวจภูธรปะดุกาสาแม่ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยสรุปว่า ควรมีการจัดทำแผนงานโครงการโดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการให้มีความเพียงพอและเหมาะสม

3) ด้านบุคลากร ควรมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้นทุกปี และควรจัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการให้กับเจ้าหน้าที่และประชาชนผู้ช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ เพื่อจะได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพมาก

ยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ มยุรี อนุমানราชธน (2553) ได้กล่าวสรุปว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติได้รับความสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการจะทำให้ นโยบายประสบความสำเร็จได้มาก โดยเฉพาะฝ่ายการเมืองต้องให้ความสนับสนุนด้านทรัพยากรอย่างเต็มที่ทั้งด้านการเงิน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ดิน/สถานที่ทำการ รวมทั้งวิทยาการ/เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย เหลือจันทร์ (2558) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ ของสถานีตำรวจภูธรประจวบคีรีขันธ์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยสรุปว่า ควรมีการบรรจุอัตรากำลังเพิ่มเติม หรือร้องขอกำลังพลมาจากสถานตำรวจภูธรอื่น ๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โชคชัย ยอดแก้ว (2557) ได้ศึกษา การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติของจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยสรุปว่า ควรมีการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้เพียงพอกับสภาพพื้นที่ และควรมีการฝึกอบรม อบรม วิธีการปฏิบัติงานของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ให้แก่บุคลากร เพื่อความถูกต้อง รวดเร็ว ในการปฏิบัติงาน

4) ด้านความร่วมมือจากประชาชน ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าร่วมกับภารกิจของตำรวจ โดยการให้ตำรวจลงพื้นที่เพื่อทำความเข้าใจและแนะนำโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและให้ประชาชนมั่นใจว่าหากเข้าร่วมกับภารกิจของตำรวจจะไม่เป็นอันตรายและสามารถช่วยลดการก่ออาชญากรรมในพื้นที่ลงได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรเดช จันทรศร (2554) ได้กล่าวสรุปว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ว่านโยบายส่วนใหญ่จะต้องอาศัยองค์การหน่วยงาน หรือบุคคลในระดับต่าง ๆ ในการทำหน้าที่ดำเนินนโยบายเพื่อให้นโยบายนั้นสามารถบรรลุเป้าหมาย ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติเหล่านี้มีความคาดหวัง และมีเป้าหมายที่แตกต่างกันไป แต่จำเป็นที่จะต้องเข้ามาปฏิบัติงานร่วมกันหรือมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับใดระดับหนึ่ง องค์การและผู้ที่เกี่ยวข้องต่างมีบทบาท

และอิทธิพลต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติมากหรือน้อยต่างกันไป แต่ไม่มีใครที่จะสามารถควบคุมผลหรือทิศทางของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ด้วยตัวเองทั้งหมด บทบาทขององค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องมีผลต่อการผลักดันให้นโยบายนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ องค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายของรัฐไปปฏิบัติสามารถแบ่งออกเป็นหลายฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายการเมือง ระบบราชการ ข้าราชการ ผู้รับบริการ หรือผู้ที่ได้รับประโยชน์จากนโยบาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสิทธิ์ ประเสริฐโชคประชา (2552) ได้ศึกษา ความสำเร็จของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร ผลการวิจัยสรุปว่า ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระบวนกรของตำรวจชุมชนสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชณานุช สายเย็น (2554) ได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาตำรวจชุมชนในประเทศไทย ผลการวิจัยสรุปว่า สร้างความรู้ ปรับภาพลักษณ์ให้ปลอดจากคอร์ปชั่น ให้มีความสำคัญกับอาสาสมัครตำรวจและปรับทัศนคติให้เป็นด้านบวกทั้งตำรวจและประชาชนเพื่อให้ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ควรเพิ่มมาตรการในการประชาสัมพันธ์ในเชิงรุก เพื่อให้ประชาชนทราบถึงโครงการต่าง ๆ รวมทั้งกระตุ้นจิตสำนึกที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ
2. ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ควรจัดโครงการต่าง ๆ เพิ่มขึ้นให้ครอบคลุมไปทุกพื้นที่ เพื่อประชาชนส่วนใหญ่จะได้มีโอกาสเข้ามาร่วมในโครงการบ่อยครั้งขึ้น เพื่อที่จะเสริมสร้างความเข้าใจ ความใกล้ชิด ความคุ้นเคย ความศรัทธาต่อตำรวจ และมีทัศนคติที่ดีต่อตำรวจ
3. แสวงหาความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมเพื่อประชาชน

4. ควรมีการวางแผนงานโครงการสำรวจชุมชนให้มึนนโยบายสอดคล้องกับพื้นที่ปฏิบัติงาน
5. ควรมีการสนับสนุนทางด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือที่ทันสมัยสำหรับใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานตามโครงการสำรวจชุมชนสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ

เอกสารอ้างอิง

- คมชาญ อุโคตร. (2553). การปฏิบัติตามนโยบายสำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจภูธรศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เฉลิมพล ศรีหงษ์. (2561). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติและการประเมินผลนโยบาย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.
- ชณานุช สายเย็น. (2554). แนวทางการพัฒนาตำรวจชุมชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โชคชัย ยอดแก้ว. (2557). การนำนโยบายโครงการสำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ ของจังหวัดสงขลา. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เดช อุณหะจิรังรักษ์. (2561). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการนำวิชาสัมมนาไปปฏิบัติ และการจัดการสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.

- ธวัชชัย เหลือจันทร์. (2558). การนำนโยบายโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ไปปฏิบัติ ของ สถานีตำรวจภูธรปะลิวาสมาจะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส. การศึกษา อิศระ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มยุรี อนุমানราชธน. (2553). นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: ธรรมมลการพิมพ์.
- วรเดช จันทรศร. (2554). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- วิสิทธิ์ ประเสริฐโชคประภา. (2552). ความสำเร็จของโครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ด้าน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- ศุภชัย ยวาระประภาช. (2554). นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ อ่างธัญวงศ์. (2552). นโยบายสาธารณะแนวความคิด การวิเคราะห์และ กระบวนการ (พิมพ์ครั้งที่ 19). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมอธรรม.
- สุรพล พลโยธา. (2552). การพัฒนาการปฏิบัติงานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรพรเจริญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุเทพ เขาวลิต. (2555). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมอธรรม.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). *นโยบายการบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2559). *นโยบายการบริหารราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

อมรรัตน์ ผิวทอง. (2551). *การนำนโยบายโครงการคาราวานแก่นลงไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา*

อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์

มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.